

Høringsvar vedr. Bredere Børnefællesskaber - løsningsmuligheder Skolebestyrelsen, Mårslet Skole

På Mårslet Skole genkender vi billedet af, at flere børn og unge har brug for særligt tilrettelagte indsatser, og at PPR er under pres. Det sætter også skolen og dens medarbejdere, børn og familier under pres, og vi sætter derfor pris på, at byrådet har iværksat en grundig og inddragende analyse af området med henblik på at finde nye løsninger. Det har vi brug for.

Vi er enige i, at løsningsmuligheder både skal findes i organisatoriske greb, pædagogiske tilgange og praksisnær kompetenceopbygning og understøttelse. Der vil være behov for ekstra resurser.

To voksne i klassen gør forskel

Vi oplever et kæmpe potentiale i at være to voksne i klassen: Co-teaching – blandt andet muliggjort af en kortere skoledag - , ABA og SFOpædagogernes deltagelse i undervisningen er to-voksenordninger, vi lokalt har erfaringer med, som i den grad understøtter og styrker børnefællesskaberne. I vores specialklasser er to-voksenordningen helt nødvendig.

Børnene fortæller, at co-teaching betyder nærvær, mere ro, variation, lettere adgang til hjælp, de føler sig set og trives bedre. Medarbejderne oplever, at sampraksis giver ny viden, kompetenceudvikling, overskud og trivsel.

At styrke mulighederne for at være mindst to sammen i praksis mener vi bør prioriteres højt for at lykkes med Bredere Børnefællesskaber, – selvfølgelig med fokus på, hvordan man bruger to-voksentiden sammen. Det skal ikke kun være i specialklasser og mellemformer som NEST, at der er mulighed for to voksne. Vi er optagede af, hvordan man med færre resurser kan opnå noget af det samme: **Organisatorisk gælder det om at fjerne flest mulige barrierer i vores samarbejde om børnene og de unge så egentlig sampraksis bliver mulig.**

ABA er et eksempel på, at det er muligt at enkeltintegrere børn med autisme i almenområdet uden ekstraomkostninger, når to magistrater slår økonomierne omkring børnene sammen. ABA omtales meget lidt i analysen. Mon man kan finde lignende områder at tænke sammen på?

Vi bør i endnu højere grad styrke samarbejdet mellem skole og klub, så sampraksis mellem klubpædagoger og lærere bliver mulig og naturlig. Det sker bedst i en fælles ramme, hvor dem, der arbejder omkring børnene, er en del af samme organisation med fælles ledelse, visioner og mål at styre efter, og hvor resurser kan anvendes fleksibelt i forhold til, hvor der er størst behov, uden det kræver forhandling om resurser, økonomi osv..

Undervisning og SFO har en lang og positiv tradition for at arbejde i en fælles ramme. Det meget tætte samarbejde mellem de voksne på tværs af fritid og undervisning har en afgørende positiv betydning for, at vi trods det voksende antal børn i massive udfordringer, alligevel lykkes ret godt med at etablere velfungerende børnefællesskaber, hvor børnene trives, lærer og udvikler sig. Men det udfordres efter 3. klasse.

Vi oplever det helt nødvendigt, at **PPR kommer tættere på praksis på skolen og kan arbejde mere forebyggende.** Vi forstår, at det er nødvendigt at ansætte flere psykologer i PPR, men er bekymrede over den stærke forankring PPR har centralt. Vi vil ønske, at PPRmedarbejdere i højere grad bliver tilknyttet de decentrale enheder og har deres udgangspunkt dér, så mulighederne for at arbejde mere forebyggende og indgå i sampraksis bliver både mere naturlig og mulig.

Med decentral forankring tænker vi, at det stadig vil være muligt at sparre og udvikle sig fagligt på tværs af PPR.

Ledelse tæt på gør en forskel

På Mårslet Skole har vi samarbejdet med PPR om udvikling af Bredere Børnefællesskaber i Skole

for Alle det seneste 1½ år. Samarbejdet har været et fantastisk eksempel på praksisnær kompetenceudvikling som heldigvis fortsætter og udvides næste skoleår, hvor vi skal arbejde med Mellemløberer.

Ud over det gode samarbejde med PPR er erfaringen herfra, at en bred kompetenceudvikling styrkes, når ledelse er tæt på – både faglig-, pædagogisk- og organisatorisk ledelse. Styrket decentral ledelse er ikke blandt analysens løsningsforslag. Det bør man overveje – ikke mindst når flere løsningsforslag, fx klyngetænkning, kompetenceløft og øget samarbejde generelt, kalder på mere ledelse.

Stadig opmærksomhed på underfinansieringen vil være nødvendig, hvis vi skal lykkes. Som skole er vi pressede på økonomien. Vi betaler væsentlige mere til elever i specialklasser, end vi får tildelt økonomi til. Dette begrænser vores muligheder for at skabe løsninger, der gør, at flere børn kan starte i og blive på deres (vores) lokale skole. Og det vil vi så gerne.

Med venlig hilsen og på vegne af Mårslet Skoles bestyrelse.

Rikke Lysholm Christensen
Skolebestyrelsesformand

Inge Pedersen
Skoleleder